

Nr 188.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften; given Stockholms slott den 30 mars 1951.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändring i förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

F ö r s l a g
till
förordning om ändring i förordningen den 19 november 1914
(nr 383) angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 1 och 7 §§ samt slutbestämmelsen i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

1 §.

I fråga om stämpel till expeditionerna hänföras statsmyndigheterna till följande avdelningar:

Fjärde avdelningen.

Rikets hovrätter; — — — mynt- och justeringsverket; riksskattenämnden; riksarkivet; — — — fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök; statens jordbruksnämnd; riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap.

7 §.

Från stämpelavgift — — — kronan befriad.

Desutom äro — — — tjänsten; och
överförmyndare.

Expedition, som — — — från stämpel.

Frihet från — — — och tionde; i ärenden innefattande avslag å framställning jämlikt förordningen om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor; i frågor, som — — — hos fiskevårderingsnämnd; i ärenden som handläggas av statens jordbruksnämnd; så ock — — — förvärva jordbruksfastighet.

Konungen äger — — — utländska hamnar.

Om stämpelavgift för arv, testamente och gåva, om stämpelavgift för spelkort, om särskild stämpelavgift i samband med ansökan om lagfart inom vissa delar av Kopparbergs län, om stämpelavgift i ärenden om åsättande av särskilt uppskattningsvärde å fastighet, om stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, om stämpelavgift för nationalitets- och registreringsbevis för luftfartyg, om stämpelavgift för certifikat för förare, navigator och mekaniker å luftfartyg samt om stämpelavgift för av riksskattenämnden meddelade förhandsbesked i taxeringsfrågor är särskilt stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1951.

¹ Senaste lydelse se beträffande 1 § 1950: 370, beträffande 7 § 1950: 628 samt beträffande slutbestämmelsen 1933: 378.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 mars 1951.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, QUENSEL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, NYGREN.

Efter gemensam beredning med chefen för jordbruksdepartementet anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, fråga om *vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften* och anför därvid följande.

Statens jordbruksnämnds expeditioner.

Genom förordning den 24 maj 1940 (nr 390) bestämdes bl. a., att stämpelplikt icke skulle äga rum beträffande expeditioner från statens livsmedelskommission. Denna kommission upphörde vid utgången av budgetåret 1949/50, och dess arbetsuppgifter övertogs av två nyinrättade organ, statens jordbruksnämnd och den därtill anslutna statens kommission för krisuppgifter på livsmedelsområdet. Jordbruksnämnden är att anse som ett permanent ämbetsverk med huvuduppgift att under Kungl. Maj:t handhåva ledningen av den prisreglerande verksamheten på jordbrukets område. Kommissionen för krisuppgifter på livsmedelsområdet har däremot i princip tillfällig karaktär och avses skola avvecklas när nuvarande krisläge upphör.

I samband med de båda nya organens inrättande förordnade Kungl. Maj:t — med stöd av nyssnämnda förordning den 24 maj 1940 — genom kungörelse den 9 juni 1950 (nr 372) att stämpelfrihet skulle åtnjutas beträffande expeditioner från kommissionen för krisuppgifter på livsmedelsområdet. I fråga om statens jordbruksnämnd förordnades genom kungörelse den 26 maj 1950 (nr 280) att vad i allmän författning funnes stadgat rörande statens livsmedelskommission skulle, såvitt ej annat särskilt föreskrevs, i stället hava avseende å jordbruksnämnden. Detta innebar bl. a. att nämndens expeditioner tills vidare skulle vara stämpelfria. Det förut-sattes emellertid att frågan om stämpelfrihet vid jordbruksnämnden senare skulle upptagas till förnyat övervägande. Nämnden anmodades därför under hand att inkomma med utredning i denna fråga.

I skrivelse den 2 oktober 1950 har jordbruksnämnden anfört att den funnit övervägande skäl tala för att åtminstone tills vidare stämpelfrihet även i fortsättningen gällde beträffande alla från nämnden utgående expeditioner. I andra hand har nämnden hemställt att befrielse från stämpelplikt i vart fall skulle medgivas för andra expeditioner än sådana avskrifter och bevis som på begäran utfärdades till annan än part. Nämnden har erinrat, att en sådan begränsning genomförts för andra myndigheter genom stadganden i 7 § stämpelförordningen. För den händelse denna utväg valdes har nämnden föreslagit att nämnden skulle hänföras till fjärde avdelningen av de myndigheter hos vilka stämpel skall utgöras.

Till stöd för sin ståndpunkt har nämnden anfört bl. a. följande.

De arbetsuppgifter som åvila jordbruksnämnden kunna indelas i följande huvudgrupper.

Statistiskt och ekonomiskt utredningsarbete.

Beredskapsåtgärder.

Jordbrukets prisreglering enligt 1947 års riksdagsbeslut.

Fiskets prisreglering.

Kvalitetskontroll m. m.

Sockernämndens hittillsvarande uppgifter.

Linnämndens hittillsvarande uppgifter.

Statsbidrag till ullproducenter.

Ärenden angående ekonomiska föreningar av visst slag inom jordbruket och fisket.

Enligt nämndens mening finnas vissa skäl som tala för att generell frihet från stämpelavgift medgives i fråga om nämndens expeditioner. Enligt kungörelsen den 9 juni 1950, nr 372, åtnjutes stämpelfrihet beträffande expeditioner från statens kommission för krisuppgifter på livsmedelsområdet. Ehuru nämnden och kommissionen formellt äro två fristående organ råder ju en nära samhörighet mellan dem. Det kan i många fall vara svårt att avgöra, huruvida ett ärende är av krisnatur eller om det faller under nämndens verksamhetsområde. Vidare kunna vissa ärenden beröra båda organens verksamhetsområde. Om expeditionerna från nämnden icke, såsom är fallet med kommissionens expeditioner, undantagas från stämpelbeläggning, skulle detta med hänsyn till nyssnämnda förhållanden medföra praktiska olägenheter. Därtill kommer att en betydande del av de ärenden, som handläggas av nämnden, äro av sådan natur, att stämpelavgift till expeditionerna icke synes böra uttagas. Nämnden åsyftar därvid främst de ärenden angående avgifter, bidrag och restitutioner, som handläggas inom ramen för nämndens prisreglerande verksamhet på jordbrukets och fiskets område. — — — Som exempel på andra ärenden för vilka stämpelfrihet synes motiverad kunna nämnas sådana, som sammanhånga med kvalitetskontrollen vid utförelse av fisk och fiskkonserver. Enligt gällande bestämmelser skall den som begärt kvalitetskontroll för export erlägga vissa avgifter om kontrollen avser saltad eller torkad fisk och fiskfilé. Det synes icke rimligt att exportören därjämte skall belastas med stämpelavgift för utfående av expedition från nämnden i sådant ärende. Ej heller synas expeditioner i ärenden, som sammanhånga med ledningen av och tillsynen över köttklassificeringen — exempelvis bevis om godkännande av klassificerare eller utseende av sakkunnig vid ny klassificering — böra beläggas med stämpel.

Departementschefen. Såsom angivits i jordbruksnämndens skrivelse råder mellan jordbruksnämnden och kommissionen för krisuppgifter på livsmedelsområdet, ehuru dessa formellt äro två fristående organ, en nära samhörighet. Kommissionens expeditioner, vilka i likhet med expeditioner från andra krisorgan äro stämpelfria, uppgå enligt vad jag inhämtat till ett jämförelsevis stort antal. Särskilt talrika äro import- och exportlicenserna enligt kungörelserna om allmänt importförbud och allmänt exportförbud. Så länge kommissionens arbetsuppgifter äro av mera omfattande natur, synas praktiska skäl tala för att även jordbruksnämndens expeditioner skola vara stämpelfria. Stämpelpfikt torde dock redan nu böra införas för avskrifter och bevis som på begäran utfärdas till annan än part.

Med hänsyn till det anförda bör statens jordbruksnämnd i likhet med övriga centrala verk upptagas bland de statsmyndigheter som i 1 § stämpelförordningen hänföras till fjärde avdelningen. Dessutom bör i 7 § införas ett stadgande att nämndens expeditioner, med undantag av nyss angivna avskrifter och bevis, skola vara stämpelfria.

Riksskattenämndens expeditioner.

I propositionen nr 64 har Kungl. Maj:t underställt innevarande års riksdag förslag till inrättande av ett centralt administrativt organ, benämnt riksskattenämnden, med huvudsaklig uppgift att verka för likformighet vid taxeringen och att på begäran av skattskyldig meddela förhandsbesked i taxeringsfrågor.

Till fullgörande av uppgiften att verka för en likformig taxering avses riksskattenämnden skola utfärda allmänna anvisningar i taxeringsfrågor, tillhandagå landskamrerare och taxeringsintendenten med uttalanden i sådana frågor, föra rättsfallsregister m. m. Däremot skola icke de skattskyldiga äga rätt att annorledes än genom ansökan om förhandsbesked äga påkalla uttalande av nämnden. Av nämnden till fullföljande av uppgiften att verka för likformig taxering gjorda uttalanden av mera allmänt intresse avses nämnden skola på lämpligt sätt bringa till allmän kännedom.

Expeditioner i ärenden av nu angivet slag torde i allmänhet få karaktären av skrivelser och liknande till ämbets- eller tjänstemän i och för deras ämbete eller tjänst. Emellertid torde undantagsvis på begäran av enskild komma att utfärdas avskrifter av handlingar hos nämnden. För sådana avskrifter bör stämpelavgift erläggas. Då riksskattenämnden synes böra i förevarande sammanhang likställas med de centrala verken, bör den ändringen vidtagas i 1 §, att riksskattenämnden upptages bland myndigheterna under fjärde avdelningen.

Vad härefter angår av riksskattenämnden på därom framställd begäran meddelat förhandsbesked, har frågan om stämpelbeläggningen av sådant besked reglerats i det vid nyssnämnda proposition fogade förslaget till förordning om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxerings-

frågor. På grund härav bör i slutbestämmelsen till stämpelförordningen intagas en uppgift därom.

Emellertid är i förordningen om förhandsbesked stadgat, att riksskattenämnden skall under vissa angivna förutsättningar avvisa ansökan om förhandsbesked. Frågan om stämpel till expedition rörande sådant avvisningsbeslut är icke reglerad i sistnämnda förordning. Då det synes skäligen att stämpel i sådant fall icke uttages, torde i 7 § stämpelförordningen böra intagas ett stadgande härom.

Slutligen torde här få erinras om följande.

Vid 1950 års riksdag beslötos vissa ändringar i förordningen om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar, varigenom efter ett särskilt dispensförfarande vissa lättnader i utskiftningsbeskattningen vid fusion av aktiebolag skulle kunna medgivas. Bestämmelserna härom skulle träda i kraft den dag Kungl. Maj:t förordnade; dispensförfarandet skulle handhas av myndighet Kungl. Maj:t bestämde. I förenämnda proposition nr 64 har uttalats att, vid riksdagens bifall till förslaget om inrättandet av en riksskattenämnd, ifrågakommande bestämmelser borde sättas i kraft den 1 juli 1951 och dispensförfarandet uppdragas åt riksskattenämnden.

Expedition, som riksskattenämnden utfärdar till part i sådant eller liknande dispensärende, synes icke böra beläggas med stämpel. Då emellertid dessa fall torde omfattas av stadgandet i 7 § stämpelförordningen att stämpelfrihet äger rum i bevillningsmål och mål angående kronans ränta och tionde, är någon ändring i sistnämnda förordning av denna anledning icke erforderlig.

De i det föregående föreslagna ändringarna i stämpelförordningen böra träda i kraft den 1 juli 1951.

I enlighet med vad sålunda anförts har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning om ändring i förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften*.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att nämnda förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Lennart Eriksson.